

عنوان مقاله:

برنامه ریزی درسی مبتنی بر شایستگی؛ راهبردی مطلوب برای توسعه شایستگی های اساسی

محل انتشار:

دوماهنامه راهبردهای آموزش در علوم پزشکی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندها:

حسین مومنی مهموئی – Department of Educational Sciences, Torbat-e-Heydarieh Branch, Islamic Azad University, Torbat-e-Heydarieh, Iran

اسماعیل کاظم پور – Department of Educational Sciences, Tonekabon Branch, Islamic Azad University, Tonekabon, Iran

محمد تقرشی – Department of Accounting, Torbat-e-Heydarieh Branch, Islamic Azad University, Torbat-e-Heydarieh, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: آمار دانش آموختگان بیکار دانشگاهها، نمایانگر ارتباط نامناسب برنامه های درسی آموزش عالی با حوزه صنعت و مشاغل و توانایی های بالقوه موجود در صنایع است و فقدان تخصص های لازم در صنایع و افزایش بیکاران تحصیل کرده قادر مهارت های لازم را نمایان می سازد. برنامه ریزی درسی مبتنی بر شایستگی، راهبردی است که می توان از آن به منظور پیشگیری از آنکه شایستگی های اساسی در دانشجویان و فراهم نمودن منخصصان تحصیل کرده برای اشتغال در صنعت و کاهش دانش آموختگان بیکار و افزایش اثربخشی در حوزه آموزش عالی و صنایع سود جست. این مقاله موری با هدف تشریح جایگاه برنامه درسی مبتنی بر شایستگی نگارش شد. نتیجه گیری: تحقیقات اندکی که در زمینه اشتغال دانش آموختگان آموزش عالی در ایران صورت گرفته نشان می دهد که برنامه های درسی آموزش عالی در پیشگیری از تقویت شایستگی های مورد نیاز دانش آموختگان از توفیق چندانی برخوردار نبوده اند و پس از ورود به حوزه شغلی به دلیل نداشتن شایستگی، موجب اتلاف هزینه و کاهش اثربخشی در حیطه شغلی می شود. به منظور پیشگیری از آنکه شایستگی های لازم را به منظور موفقیت دانش آموختگان در موقعیت های شغلی و مسائل زندگی در آنها ایجاد و تقویت نماید.

کلمات کلیدی:

Competency-Based Curriculum Development, Higher Education, Industry, Employment

مبتنی بر شایستگی، آموزش عالی، صنعت، اشتغال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1719676>

